

Мўминлар жаннатда Аллоҳни кўрадиларми?

11:00 / 27.06.2020 4907

Аллоҳ таолонинг бандаларига берган неъматлари беҳисобдир. Аллоҳ таоло мўминларни бу дунёни ўзида ҳам энг улуғ неъматлардан бўлган Ислom неъматлари ҳамда Қуръони Карим билан муқаррам қилди. Охирада эса, жаннатдаги энг улуғ неъматини беришга ваъда қилди. У ҳам бўлса мўминлар жаннатда Аллоҳ таолонинг жамолига мушарраф бўлишидир. Аллоҳ таоло Қуръони Каримнинг Қиёмат сурасида шундай марҳамат қилади:

﴿رَضَّانَ ذِي مَوَىٰ وَوَجُو﴾

У Кунда яшнар юзлар бор...

﴿رَضَّانَ اَوَّبَرَ لِي﴾

Роббига назар солувчилар. (Қиёмат сураси, 22-23-оятлар).

яъни, мўминларнинг юзлари Роббисига назар солганлиги сабабли хурсанд, гўзал ва ёрқин бўлади. Ҳасан Басрий роҳимахуллоҳ: **“Роббисига назар солади Унинг нури сабабли юзи гўзал бўлади”**, деганлар.

Яна Аллоҳ таоло Ўз каломида марҳамат қилади:

﴿ دِيَرَمَ أَنْ يَدَلَّ وَ أَوْعَا شَيْءٌ مِّمُّهُ ﴾

Улар учун унда нима хоҳласалар, бор. Ва ҳузуримизда зиёдаси бор. (Қоф сураси, 35-оят).

Яъни, бу ояти каримадаги зиёдани - Аллоҳнинг юзига назар солишдир, деб Ҳазрати Али ва Анас ибн Молик розияллоҳу анҳумолар тафсир қилганлар.

Бошқа бир ояти каримада эса:

﴿ دَايَرَوْنَ سِحْرًا أَوْ سِحْرًا نِيَدَلُّ ﴾

Яхшилик қилганлар учун яхшилик ва зиёдалик бордир. (Юнус сураси, 26-оят) деб, марҳамат қилади.

Яъни, бу ояти каримадаги яхшилик - жаннат, зиёда эса Аллоҳ таолонинг жамолига назар солишдир. Буни қуйидаги ҳадисдан ҳам билиб олса бўлади.

﴿ لَوْ أَلَّحَدِ إِذِي ﴾: لَأَقَمَّ لَسَوْهِيَ لَعَلَّ لَأَلَّ صَدِّي بَلَّ لَعْنَهُ عُنَّ عُلَّ لَلَّ يَضْرَبُ بِي هُصْنُ نَعْنُ وَ لَوْ قَوِيَفَ ؟ مُكْدِي رَأَى شَيْءٍ نَوْدِي رُتْ: لَأَعَاتَ وَ كَرَابَتُ لَلَّ لَوْ قَوِيَفَ: لَأَقَ، نَعْنُ لَلَّ لَعْنُ لَلَّ لَأَبَّ حُجَّ لَأَفْ شَيْءٍ ف: لَأَقَ إِ رَأَى لَلَّ نَمَ أُنَّ حُنْتُ وَ نَعْنُ لَلَّ لَأُنَّ حُنْتُ مَلَأَ ؟ أُنَّ هُجُّ وَ ضَيْبُ تَمَلَأَ ﴿ لَجَّ وَ زَعْمُ بَرَّ لَلَّ رَطْنُ لَلَّ نَمَّ مَهْمُ لَلَّ لَبَّ حَأَى شَيْءٍ أَوْ طَعْمًا مَفَّ ﴾.

أَدَوْبَ، نَعْمَ لَسَ نَبِّ دَامَحَ نَعْنُ، نَوْرَاهُ نَبُّ دِي زِي أَنْ تَدَحَّ، نَعْنُ بِي شَيْءٍ بَأَى نَبِّ رَكَّبَ وَ بَأَى أَنْ تَدَحَّ دَايَرَوْنَ سِحْرًا أَوْ سِحْرًا نِيَدَلُّ: نَعْنُ لَلَّ لَوْدَهُ أَلَّتْ مُمْتُ: دَاوَزُوا دَانَ سِلَّ لَلَّ

Жаннат аҳли жаннатга киргач, Аллоҳ таборака ва таоло: «Сизларга яна бир нарсани зиёда қилишимни хоҳлайсизларми?» деб сўрайди. Улар: «Юзимизни ёруғ қилмадингми? Жаннатга киргизмадингми? Бизга дўзахдан нажот бермадингми?» дейишади. Шунда парда очилади, бас, уларга Парвардигорлари азза ва жаллани кўришдан ҳам суюклироқ бирор нарса берилмайди.

Имом Бухорий ва Имом Муслим раҳматуллоҳи алайҳимолар Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан бошқа бир ҳадиси шарифни ривоят қилдилар:

Уни фақат тажовузкор ва сергуноҳгина ёлғонга чиқарур. (Мутоффифун сураси, 12-оят).

﴿نِيْلٌ وَّأَلٌ رِيْطٍ سَآلِقٌ يُنْزِلُ آيَآءَ يَوْمَ يَلْعَبُونَ يَوْمَ نَدُّتِ ثُلُؤًا ذُرِّيَّةً﴾

Қачон унга оятларимиз тиловат қилинса, «Аввалгиларнинг афсоналари», – дер. (Мутоффифун сураси, 13-оят).

﴿نُؤِبٌ سَكِيٌّ اُوْنَاكُ اَمْ مَوْبُؤُلُقٌ يَلْعَبْنَآ رُءُوبًا لَّكُ﴾

Йўқ! Уларнинг қилган касблари қалбларига моғор бўлиб ўрнашиб қолгандир. (Мутоффифун сураси, 14-оят).

﴿نُؤِبٌ فُجْحٌ مَّذِيْءٌ مَّوِيٍّ مَّوْبَّرٌ نَعْمٌ اِنْ اِلَّا لَّكُ﴾

Йўқ!!! Албатта, улар ўша кунда ўз Роббларидан тўсилганлардир. (Мутоффифун сураси, 16-оят).

Аллоҳ таоло барчаларимизни бу дунёда яхши амаллар қилиб, охирада нажот топган бандалар қаторида қилсин ҳамда Ўзининг жамолини кўриш лаззатидан баҳраманд айласин!

Манбалар асосида Андижон шаҳар «Чинор» жоме масжиди имом хатиби А. Мўминов тайёрлади.